

sest võelda ehk arvata. Aga teine olli karival mees ja sai kohhe omma nõuu petud, ütles salaja teise kõrva: „Kule! se mehhike seal võib meile sureks enneks olla; kui tedda omma kätte same, käime möda liinu, näitame imme=poisi ja same palju rahha. Mis arvad? kulame ommeti, kas saaksime tedda osta!“ Värsid siis mõllemad tallu=poja jure, ütlesid: „Sõbr, tahhaksime weifest meest osta, müi tedda meile, maksame head hinda ja tahhame tedda ausaste piddada!“ — „Tõho! — vastas poisi isä, — kas ta on waasikas, et peaksin müüma! eks ta olle minu kallis laps, kallim kui kõik maailma kuld. Minge omma tühja nõuuga!“ Aga peial=pois, kui meeste tahtmist kuulnud, ronnis möda isä kabe ülesse ta ölla peale ja seal rätis tassaste: „Taat! ärra kardä mind mües! küllap tullen jälle taggasi!“ ja muud weel ütles, et isä wimaks kulis ja kalli hinnaga lapse ärra andis. Meestel olli hea meel, küsisid: „Peial=pois, kuhhu müüd panneme sind istuma? kas tasku wõi põue, — ütle isse!“ — „Noh, — vastas pois, — mis minuul siis tarwis? agga kardau, et taskus on pimne ja põues pallaw. Pange mind teine omma kühbara äre peale, seal woin ringi käia ja kõik asju nähha! ongi hea lai kühbara äär, et

ma mahha ei kukku!“ Nennad teggid sedda, järsid siis Jummalaga ja läksid kolmekessi ärra. Tubba pääw läks loja, widdewik tulli peale, mehhed kondisid allati ja kõnnelesid sest kasjust, mis poisi läbbi arwasid sama. Poisil jälle ollid omma mõtted ja nõuid. Ta hüidis wimaks: „Kuulge mehhed, müüd tõstke mind filmapilguks mahha, tehke kermeste!“ — „Olle agga paigal! — vastas mees, — ja te kühbara peale, mis tahhad, eks seal olle ennegi lindudest mõnni trips nähha!“ „Ei mitte! — kostis teine kühbara pealt, — kas arwate mind sigga ollema? kermeste tõstke mind mahha!“ ja selle jures tram=pid omma weikeste jalgaadega mehhe pealagge. Pois olli weikene, agga ta karwalus olli surem tedda. Sedda mehhed ei teadnud arwata, sellepärast siis se, kes tedda kannud, wõttis tedda mahha ja panni te äre wälja peale seisma. Wälli olli hilja aega küntud agga mitte äästatud, muld pauklime, wand sees. Sedda pannes pois täh=hele, ja näh koera! hakkab kohhe waagunde sees ronnima ja puagema ja wimaks — lipsti hire anku ja sealt hüab siis: Jummalaga müüd, kallid isfandad! müüd wõite müüma ilma minnuta! ja annan head nõuu: ruttage, sest pimne tulleb peale!“ naeris weel tagga järrel. Oh sedda meeste